בפני **כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי**

בעניין: **המאשימה:** **מדינת ישראל**
משטרת ישראל
תביעות מחוז מרכז
ע"י ב"כ עוה"ד רעות זוסמן

נגד

הנאשמים:

1. **מאלך דיאב (עציר)**
ע"י ב"כ עוה"ד עבד אבו עאמר
2. **מחמד רזקאללה (עציר)**
ע"י ב"כ עוה"ד מוטלק בדראן

<u>גזר-דין</u>

<u>א. כתבי האישום:</u>

הנאשמים הורשעו בעקבות הודאותיהם בתיקים הפליליים הבאים (**העבירות בוצעו בחודשים מרץ – מאי 2023**) שאותם אציג בקצרה כדלקמן:

<u>במסגרת ת"פ 35123-06-23:</u>

<u>נאשם 1</u> בגין מעורבותו **ב – 16 מקרים שונים** שבמסגרתם במסגרת קשר פלילי, נכנס לישראל מתחומי האזור שלא כדין פרץ לרכבים שחנו בישראל, גנב אותם, נהג בהם בלא רישיון ובלא ביטוח אל תחומי האזור וגנב אותם (אישומים 4, 6, 9, 15, 19, 21, 24, 25, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 35, 36)(האישום ה – 37 מייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין בלבד). עתים פרץ נאשם 1 בעצמו לרכב, עתים עשה זאת אחר ונאשם 1 קיבל את הרכב הגנוב לידיו ונהג בו ללא רישיון וללא ביטוח עד להעברתו לתחומי האזור.

מתוך המקרים דלעיל, במספר מקרים, לאחר השלמת גניבת הרכב, התקשרו אחרים אל בעליו והציעו לו או ניסו להציע לו תשלום כספי תמורת החזרתו של הרכב (אישומים 24, 27, 36).

במקרה אחד, מיום 2.4.23, ראה בעל הרכב את הגניבה, **הרכב הגנוב היה מעורב בתאונה**, נאשם 1 נמלט מן המקום והרכב ננטש (אישום 25).

במקרה אחד, לאחר יום 30.3.23 **נהג נאשם 1 ברכב הגנוב במהירות גבוהה – 146 קמ"ש**, שוטר הבחין בו, החל לנסוע אחריו ונאשם 1 נטש את הרכב הגנוב, הכל כמתואר בעובדות (אישום 26).

במקרה אחד, מיום 16.3.23 נהג נאשם 1 ברכב הגנוב ונמסר כי **הרכב נמצא עם נזק בחזיתו** (אישום 32).

אישום 37 מייחס לנאשם 1 כניסה לישראל ושהייה בה שלא כדין בשישה מועדים שונים.

<u>נאשם 2</u> בגין מעורבותו **ב – 17 מקרים שונים** שבמסגרתם במסגרת קשר פלילי, נכנס לישראל מתחומי האזור שלא כדין, פרץ לרכבים שחנו בישראל, גנב אותם, נהג בהם בלא רישיון ובלא ביטוח אל תחומי האזור וגנב אותם (אישומים 1, 2, 3, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 20, 23, 29). עתים פרץ נאשם 2 בעצמו לרכב, עתים עשה זאת אחר ונאשם 2 קיבל את הרכב לידיו ונהג בו ללא רישיון וללא ביטוח עד להעברתו לתחומי האזור.

מתוך המקרים דלעיל, במספר מקרים, לאחר השלמת גניבת הרכב, התקשרו אחרים אל בעליו והציעו לו או ניסו להציע לו תשלום כספי תמורת החזרתו של הרכב (אישומים 1, 2, 3, 5, 12, 13).

במקרה אחד ציין כתב-האישום את הרכוש היקר שהיה בתוך הרכב הגנוב (סעיף 8 לאישום 11).

ביחס לכתב-אישום זה, במעמד הצגת הסדר הטיעון, רישום ההודאות וההרשעה הבהירו הצדדים כדלקמן:

"עו"ד פינקלס: זה כתב האישום המתוקן. לגבי כל אישום רשום לאיזה נאשם ואיזה הוראות חיקוק **כאשר מוסכם על הצדדים שהנאשמים חלק מחברי הכנופיה אך לא עומדים בראשה**. עוד מוסכם כי נאשם 1 יצרף תיק שמספרו 63281-05-23 ונאשם 2 יצרף תיק 8857-06-23 של שלום ת"א.
עו"ד אבו עאמר: **מוסכם שנאשמים 1 ו- 2 הם לא מראשי או מבכירי ההתארגנות**. בלחלק הכללי ובעובדות מצוין **שאחרים נהגו להתקשר לבעלי הרכבים ולבקש סכומי כסף. נטען זה לא בידיעת שני הנאשמים**...
עו"ד פינקלס: החלק הכללי מציג את ההתנהלות של הכנופיה.
עו"ד בדראן: חשוב להבהיר שבסעיף 4 לכתב האישום המתוקן רשום "ביצעו התפרצות אל הרכב וגניבתו". זה היה בחלק מהאישומים ולא בכולם. דבר נוסף, בשביל הרושם הראשוני, זה לא יהפוך את הנאשם 2 בגלל שהאישומים החלו עם נאשם 2, זה לא הופך אותו לדומיננטי. כפי שאמר חברי לא מדובר בראשי כנופיה אלא בזוטרים".

<u>במסגרת ת"פ 63281-05-23 המיוחס רק לנאשם 1:</u>

נאשם 1, בהיותו שוהה בלתי חוקי בישראל, נהג בתאריך 23.5.23 ברכב גנוב, הגיע למחסום, ניידות משטרה עצרו מצדדיו, אז סטה הנאשם בנהיגתו אל שולי הדרך, **חצה קו הפרדה לבן במהירות גבוהה, נוהל מרדף, תוך כדי תנועת הרכב קפץ הנאשם ממנו**, הרכב המשיך **ופגע במעקה ובעץ ביער סמוך,** הנאשם המשיך להימלט רגלי, **הוא נפצע בעצמו ושוטר שרדף אחריו נפצע**, הכל כמתואר בעובדות.

<u>במסגרת ת"פ 8857-06-23 המיוחס רק לנאשם 2:</u>

נאשם 2, בהיותו שוהה בלתי חוקי בישראל, פרץ יחד עם אחר לרכב, בתאריך 29.5.23 הם גנבו את הרכב מתחומי ישראל, נאשם 2 נהג ברכב הגנוב, **נוהל מרדף משטרתי**, נאשם 2 **נהג נהיגה פרועה, במהירות גבוהה**, חצה נתיבים, עד אשר נעצר בנהיגתו, בהמשך נוהל מרדף רגלי, הכל כמתואר בעובדות.

ב. מתחם ענישה:

התכליות העומדות אחר העבירות בהן פשעו הנאשמים ברורה והיא מניעת הפגיעה ברכוש הזולת, מניעת גניבת הרכבים, מניעת הנזק הישיר הנובע לבעלי המכוניות מאותה גניבה, דרך הפגיעה בתחושת הקניין והביטחון האישי שלהם ושל האזרחים בכלל, והנזק העקיף הכללי הנובע מכך הן לחברות הביטוח, הן לשיעור פרמיית הביטוח לכלל הציבור והן לרשויות האכיפה הנלחמות מלחמת חורמה בתופעה הקשה ובכל הקשור לנהיגה המתוארת, גם מניעת החשש לפגיעה בשלום הציבור ובביטחונו.

למרבה הצער, גניבות של רכבים והובלתם מתחומי ישראל לתחומי האזור הפכה **למכת מדינה** ממש בהיותה תופעה עבריינית רווחת, הגוזלת משאבי אכיפה רבים והיא ראויה למענה עונשי מיוחד.

בית-המשפט העליון קבע לא אחת, כי "למרבה הצער, **תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה** שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור...**כמעט שהפכה לעשר מכות**, היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, **ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית**, המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים **בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך**" (ראו: ע"פ 11194/05 **אבו סביח נגד מדינת ישראל** – 15.5.06).

למעשה, אין לך יום "מוקד" פלילי שבו איני נדרש לגזור את דינם של שוהים בלתי חוקיים הגונבים רכבים מישראל אל תחומי האזור, ואין להתחמק מן המסקנה כי זאת הפכה **להיות תופעה עבריינית של ממש המחייבת להעניק לה מענה עונשי הולם.**

אין ספק שהמקרה העומד לדיון בפניי הוא **מן החמורים** מתחום עבריינות זה.

השיקול של **הרתעת היחיד והרתעת הרבים**, שבענישה בעבירות אלה, במקרים בהם הפכו העבריינים את גניבת הרכבים ללחם חוקם, **כפי מצב הדברים העומד לדיון בפניי,** הוא שיקול נכבד ביותר המוביל לענישה חריפה ובעלת משקל.

מתחם הענישה ביחס לעבירה **המבוצעת על-ידי שוהים בלתי חוקיים**, הנכנסים לארץ לשם ביצוע עבריינות, שהיא **תולדה של קשירת קשר עבריינית, תוך חלוקת תפקידים ברורה במסגרת תכנון ותחכום** גבוה יותר ממתחם הנקבע ביחס לביצוע של עבריין בודד או של כזה שאינו חלק מן הקשר הכללי, בלא תחכום או תכנון.

הצדדים עתרו לקביעת מתחם כולל ולפיכך לא אדון בשאלת ריבוי האישומים הנובעת מכך.

הצדדים הגישו לבית-המשפט מספר גזרי-דין, אך לא אחד מהם במקרה דומה למקרה העומד לדיון בפניי.

אפנה אל גזרי-הדין הבאים, שמהם ניתן ללמוד על ממד ענישה בשינויים המחויבים למקרנו:

ברע"פ 2190/24 **אלקועין נגד מדינת ישראל** (25.3.24) נדון עניינו של מי אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בגניבת 17 רכבים, יחד עם אחרים, וזאת במשך חמישה חודשים, כחלק מהתארגנות פלילית, נקבע מתחם שבין 6.5 – 11 שנות מאסר, נעדר עבר פלילי, נדון ל – **7 שנות מאסר**, איך אין מדובר בשוהה בלתי חוקי, אשר נכנס לישראל למטרה זו ואין מדובר באירועי מרדף, כפי שתיארתי בכתב האישום העומד בפניי.

בע"פ 9184/08 **פיראס נגד מדינת ישראל** (27.5.09) נדון עניינו של נאשם, בעל משפחה, **נעדר עבר פלילי**, אשר לאחר שמיעת ראיות נקבע שביצע **10 גניבות של כלי רכב**, **שני מקרים של ניסיון לגניבה**, בית-המשפט המחוזי גזר עליו **68 חודשי מאסר** בפועל ובית-המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע: "...**הוא הנהיג חבורה שעסקה בדרך מתוחכמת בגניבתם של כלי רכב בישראל**, ואלה הועברו לשטחי הרשות הפלסטינית, שם נמכרו לכל המרבה במחיר. תופעה זו קשה היא, הואיל ומעבר לעוגמת הנפש הנגרמת לבעלי הרכבים, כרוך בגניבות נזק אדיר לכלכלת המדינה. מזה זמן רב הפכה תופעה זו לנפוצה, ובה שולחים רבים את ידיהם מתוך רצון לזכות ברווח קל, בנסיבות אלה העונש שהושת על המערער על ידי בית המשפט המחוזי, אף שאינו קל, הנו הולם וראוי...".

בע"פ (מחוזי מרכז) 1533-02-11 **אבו כף נגד מדינת ישראל** (13.12.10) נדון עניינו של מי אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בגניבתם בצוותא של **13 רכבים**, **בעל 12 הרשעות קודמות**, **בעל 10 חודשי מאסר על תנאי**, עמד בראש הרכב עבריינים. בית-משפט השלום גזר **84 חודשי מאסר בפועל**, הפעיל 10 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, **סה"כ 94 חודשי מאסר בפועל** יחד עם ענישה נוספת, קנס בסך 120,000 ₪. בית-המשפט המחוזי זיכה מעבירה אחת והפחית את העונש ל – **90 חודשי מאסר בפועל** (בצירוף הפעלת המע"ת בן עשרת החודשים).

בע"פ 4653-11-23 (מחוזי מרכז) **סעיד ערעאר נגד מדינת ישראל** (19.3.24) במסגרת ת"פ 3730-06-22 גזרתי על נאשם, אשר היה מעורב במסגרת **17 אישומים שונים בגניבתם של 25 רכבים** שונים מתחומי ישראל לתחומי האזור, 10 שנות מאסר בפועל יחד עם 100,000 ₪ קנס, לאחר שקבעתי מתחם ענישה כולל שבין 7 – 15 שנות מאסר בפועל וקנסות שבין 50,000 – 500,000 ₪, בעל הרשעות קודמות, שעליו נקבע כי הוא הראש של המפגע העבריינים, מי שהמפעיל של כל ההתרחשות העבריינית. בית-המשפט

המחוזי הנכבד הקל בעונשו ל – **9 שנות מאסר בפועל**. יחד עם זאת, להבדיל מכתב-האישום העומד בפניי, במקרה זה לא דובר במי אשר ביצע את עבירות הגניבה בעצמו כשוהה בלתי חוקי ורוב האישומים התייחסו לקבלת הרכב הגנוב.

בע"פ 15464-11-24 (מחוזי באר שבע) **טלול נגד מדינת ישראל** (12.2.25) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בכך שבעת שהיה בעל מוסך, ב – **17 מקרים שונים**, בין אפריל 2022 – מרץ 2023 קיבל לידיו רכבים גנובים מישראל, תוך שהוא קשור קשרים פליליים עם אחרים לשם גניבת הרכבים וקבלתם, כאשר בית-המשפט קבע שהוא ניהל את כל המערך העברייני והיה ראש הפרדמידה העבריינית, בעל עבר פלילי, נקבע מתחם שבין 8 – 14 שנות מאסר, נדון ל – 9 שנות מאסר, הופעלו עונשים מותנים, סה"כ 10 שנות מאסר ובית המשפט המחוזי העמיד את עונשו בהסכמה על **9 שנות מאסר.**

בת"פ (ראשון לציון) 4025/09 **דאוד ואח' נגד מדינת ישראל** (13.4.10) נדונו נאשמים לענישה כדלקמן: נאשם 1 בגין **9 גניבות של רכבים**, קשירת קשר, בעל עבר פלילי ל – **78 חודשי מאסר,** נאשם 2 בגין **4 עבירות של גניבת רכבים** בעל 10 ה"ק ל – **60 חודשי מאסר -** נאשם 3 בגין **6 גניבות של רכבים** בעל 2 הרשעות קודמות ל – **58 חודשי מאסר** – נאשם 5 בגין קשירת קשר וניסיון לקבל רכב גנוב ל – **20 חודשי מאסר**, נאשם 6 בגין שלוש גניבות רכבים ל -**30 חודשי מאסר**, נאשם 7 בגין קשירת קשר וגניבת **רכב אחת** בעל הרשעה קודמת אחת ל – **14 חודשי מאסר**, נאשם 8 בגין **3 גניבות** של רכבים וקשירת קשר, בעל 6 הרשעות קודמות ל – **28 חודשי מאסר בפועל** – כולם יחד עם קנסות באלפי שקלים.

בהתאם לסעיף 40ב, 40ט לחוק העונשין התשל"ז – 1977, נוכח **עובדות כתבי-האישום**, **נסיבותיהם**, **התכנון המתואר**, **חלקם היחסי של הנאשמים**, **הנזק הכלכלי שהתרחש**, הסיבות הכלכליות שהניעו את העבריינות, **המקרים בהם נוהל מרדף ותוצאותיו**, עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס למתואר בכל אישום מכתב-האישום, הינו בין 12 – 24 חודשי מאסר בפועל ואילו ביחס לאישומים שבשני כתבי-האישום הנפרדים הדנים במרדף המתואר, מתחם שבין 18 – 30 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה עתרה בטיעוניה לקביעת **מתחם כולל** שנע בין 12 – 17 שנות מאסר, ואילו הנאשמים עתרו לקביעת מתחמי ענישה פחותים מכך.

עיון בשלושת כתבי-האישום, כפי שתיארתי אותם לעיל, מלמד כי **הנאשמים הפכו את עצמם ל"מכונה" לגניבת רכבים, במסגרת קשירת קשר וחבורה עבריינית,** והם ביצעו עבריינות חוזרת

ונשנית, בתוך פרקי זמן קצרים, עתים בהפרש של ימים ספורים, במהלך חודשים ספורים, ולפיכך זהו אחד המקרים החמורים ביותר שעמם יש למצות את הדין.

אפנה את תשומת הלב **לשני האישומים הדנים במרדף שבמסגרתו גילו שני הנאשמים תושייה עבריינית עזה בניסיונם להימלט מאימת הדין.**

אזכיר את הסכמות הצדדים, כי **אין המדובר בראשי החבורה העבריינית**, אלא שיש לשפוט אותם כפי חלקם העבריינית העולה מן העובדות, שעיקרו הפריצה לרכבים, גניבתם, הנהיגה בהם ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח עד לתחומי האזור, ובמסגרת הקשר הכללי.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המתחם הכולל ביחס לשני הנאשמים לכל שלושת כתבי-האישום – כל אחד כפי חלקו נע בין 9 – 17 שנות מאסר בפועל יחד עם מאסרים מותנים וקנסות בשיעור שבין 50,000 ₪ - 500,000 ש"ח.

<u>ג. שיקולי ענישה:</u>

הנאשמים חסכו זמן ציבורי ניכר ביותר – שלושת כתבי-האישום כוללים עשרות רבות של עדים ויש לזקוף זאת בהחלט לזכותם במסגרת השיקולים לקולה.

שני הנאשמים צעירים מאוד – נאשם 1 **יליד 2005** ונאשם 2 – **יליד 2002**.

הנאשמים נשלחו לתסקירים כדי לקבל מידע אודות נסיבות חייהם:

נאשם 1, תאר את חוויית המעצר, ואת הקשיים מעבר לקשיים הרגילים של עצור ישראלי. הוא מסר פרטים אודות משפחתו, בעל 8 שנות לימוד, החל לעבוד מגיל 14, נעדר עבר פלילי, **בעל יכולת אמפטיה מצומצמת לקורבנות, נוטל אחריות שאינה מלאה**, מסר כי המניעים לביצוע העבירות היו כלכליים, "טען כי הוא **עבד עם ארגון** אשר ממנו קיבל הנחיות איזה רכב לגנוב", עם כמה אנשים ש"**מחלקים תפקידים ביניהם**" נסקרו גורמי הסיכון והסיכוי ולא נמסרה המלצה שיקומית.

נאשם 2, תאר את משפחתו, את הסביבה בה גדל, את ההזנחה הכלכלית והרגשית שאותה חווה, הודה במיוחס לו, **קיבל אחריות מילולית בלבד**, מסר שחבר צירף אותו לחבורה העבריינית, שנהג ברכבים הגנובים **תמורת כסף,** הביע חרטה על המעשים, גילה הבנה ראשונית לפגיעה בקורבנות, נסקרו גורמי הסיכון והסיכוי, לא נמסרה המלצה שיקומית.

שקלתי את נסיבות חייהם של הנאשמים, כפי שפרטו ב"כ בעת הדיון, וכפי שפורטו בתסקירים ואת הבעת החרטה וההתנצלות.

<u>ד. מסקנה:</u>

נוכח המתואר בעובדות האישומים, אני בהחלט מתחבר לדברים שנקבעו בעפ"ג (ב"ש) 7213-04-24 **אלג'ראבעה נגד מדינת ישראל** (19.6.2024) באשר לתופעה העבריינית העומד בפניי, באופן שמחייב העלאת רף הענישה – **לא רק במלל אלא גם במעש**:

"תופעת גניבות כלי הרכב בישראל, בכלל, רחבה ומעיקה והפגיעות הכרוכות בה בהיבט הכלכלי ובהיבט של תחושת הביטחון והמוגנות, קשות ומשמעותיות. גניבת כלי רכב מישראל אל תחומי הרשות הפלסטינית, חמורה ומקוממת במיוחד. שכן חלק מכלי הרכב הגנובים נסחרים בשטחי הרש"פ במחירים מגוחכים ביחס למחירם הריאלי וברוב המוחלט של המקרים לא ניתן לשים עליהם יד ולהחזירם לבעליהם; וחלק גדול מכלי הרכב הגנובים מגיעים ל"משחטות הרכב" הפרוסות בשטחי הרש"פ ומפורקים לחלקים, אשר בהמשך נמכרים כחלקי חילוף ומוצאים את דרכם גם למוסכים בתחומי מדינת ישראל. כך או כך, חברות הביטוח משלמות סכומי עתק למבוטחים שרכביהם נגנבו והוצאה זו מתגלגלת בסופו של דבר ללקוח וגורמת לייקור עלויות הביטוח, ובעלי כלי הרכב הגנובים סובלים נזקים כלכליים ואחרים. נוכח היקף התופעה ונזקיה המחוקק ייחד הוראות ספציפיות לעבירות הרכוש הקשורות לכלי רכב וקבע להן עונשים חמורים מאלה הקבועים לעבירות הרכוש הכלליות. ומדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה הינה של רצינות וחומרה. "

וכן ברע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נגד מדינת ישראל** (14.3.2018):

"לטעמי, **צדקו הערכאות הקודמות כשאר סיווגו את העבירות שביצע המבקש כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהם לשלום הציבור והן בשל העובדה כי גניבת כלי רכב הפכה להיות "מכת מדינה"**."

עתה אסכם את עוללות נאשם 1: מעורבות ב- **16** מקרים שונים של גניבת רכבים, וכן כתב-האישום הנוסף הדן גם **במרדף**.

אסכם את עוללות נאשם 2: מעורבות ב – **17** מקרים שונים של גניבת רכבים, וכן כתב-האישום הנוסף הדן גם **במרדף**.

אין למצוא אבחנה בין שני הנאשמים: כתבי-האישום מייחסים לשניהם עבריינות דומה, באותו מעמד, שני הנאשמים צעירים, אשר הורשעו בעקבות הודאתם ושניהם נעדרי עבר פלילי.

אני סבור, שמכלול הנתונים דלעיל מוביל לקביעת עונשם של שני הנאשמים בתחתית המתחם אך לא בתחילתו.

ה. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על **שני הנאשמים** את העונשים הבאים:

א. 10 שנות מאסר לריצוי מיום מעצרם, בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצו הנאשמים, אלא אם כן יעברו בתוך 3 שנים מיום שחרורם עבירות רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצו הנאשמים, אלא אם כן יעברו בתוך 3 שנים מיום שחרורם את יתרת העבירות בהן הורשעו.

ד. 50,000 ₪ קנס או שנת מאסר תמורתו והקנס ישולם בחמישים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.6.25 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.
צו כללי למוצגים.
כל התיקים שבכותרת סגורים.

ניתן היום, ה' אדר תשפ"ה, 05 מרץ 2025, במעמד הצדדים.

מנחם מזרחי, שופט, נשיא